

Píseň o větě

Nezmaří

G

1. Rozečtenou knížku třímám,

C

jako by to byl ochranněj štít,

G

všechny vostrý slova pěkně vodráží,

C

já se můžu mezi řádky skrýt,

G

D Emi

A

na křídovým papíru najdu jen tak z plezíru

G

D

G C D (G7)

větu, která hlasem zvonů chtěla znít.

2. Potom pěkně do poslední čárky

opíšu ji aspoň tisíckrát,

počítám, že stejně těžko vystačím,

jak se budou lidí o ni prát,

nakonec ji jen tak z lehu pustím rovnou do oběhu,

větu, která hlasem zvonů chtěla znít.

C

G

R: Až se ušmudlaná pěkně sama vrátí k nám,

C

D

nejprve ji pošlu umějt a pak obojek jí dám.

3. Uvařím jí nejdřív silnou kávu

a pak bude nejspíš zralá spát,

až se vzbudí, tak jí možná vysvětlím,

že si se slovíčky nesmí hrát,

u okna jí nenápadně zašeptám, že není na dně,

věta, která hlasem zvonů chtěla znít.

4. Pochopí, že měla prostě smůlu,

za chvíličku zkrotne, to já znám,

jenom doufám, že mi aspoň uvěří,

že ji ani za nic neprodám,

až přeboli ten pád z výšky, zaženu ji zpět do knížky,

Emi A

větu, která hlasem zvonů chtěla znít,

G

D

C Es G

větu, která hlasem zvonů chtěla znít.